

Overweging 17 en 18 oktober 2020

Lezingen: Jesaja 45, 1.4 - 6 en Mt 22, 15 - 21

Je had onder de Schriftgeleerden 2 partijen: de partij die zich verzette tegen de romeinse bezetter en de andere, die meewerkte met de romeinse bezetter. De meesten van ons herinneren zich misschien nog de tweede wereldoorlog: je had verzetsstrijders en NSB'ers. In het evangelie van vandaag werken ze samen om Jezus klem te zetten. Beide partijen hadden een hekel aan die rebel. En nu proberen zij Jezus zó te manipuleren dat Hij zich verplicht voelt om naar hun pijpen te gaan dansen. Dat doen ze door vleierij:

“Omdat U waarachtig bent, omdat U de weg van God in waarheid onderwijst, omdat U zich niet door de wijsheid en de filosofieën van de mens laat beïnvloeden, kunt U ons zeker helpen met het probleem waar wij tegenaan lopen!”

Dan volgt de vraag: “Is het toegestaan de keizer belasting te betalen of niet?” Een echte strikvraag. Zou Hij ja zeggen, dan werden de verzetsstrijders boos. Bij nee werden de romeinsgezinden boos.

Jezus redt zich daar schitterend uit. Hij krijgt een muntstuk en zegt: wie staat hier op? Tja, de Romeinse keizer. Dan zegt Hij: geef wat van de keizer is aan de keizer. Dat is een eerlijk antwoord, daar kan niemand iets tegen hebben. Jezus zegt hiermee dat zij niet moeten zeuren. De keizer heeft recht op de hoofdelijke belasting, betaal het gewoon alsof je het de keizer verschuldigd bent. Daarmee lijkt de kous af. Ja? Voor Jezus is de kous níet af.. Hij voegt er nog iets aan toe:

en geef aan God wat God toebehoort.

Waarom zegt Hij dit? Ze hadden helemaal niet gevraagd: wat moeten we aan God geven. Maar Jezus heeft daar meerdere bedoelingen mee.

Op de eerste plaats wijst hij er fijntjes op dat de keizer niet goddelijk is, al was dat de gebruikelijke gedachte bij de Romeinen. De keizer is dus echt geen god.

Op de tweede plaats wil Hij zeggen: alles behoort aan God toe. Die boodschap is niet alleen bedoeld voor de kibbelende Schriftgeleerden maar ook voor ons. Wij mensen behoren God toe. De munt die de Schriftgeleerden lieten zien had het beeld van de keizer, wij mensen dragen het beeld van God. Wij zijn geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. En wat Jezus hier doet is onderscheid maken tussen de overheid

en wat de overheid toekomt, en de enige echte God van de Bijbel en wat Hem en Hem alleen toekomt; en dat is aanbedding, toewijding, overgave en liefde.

Op de derde plaats duidt het er op dat geld minder waard is dan God. Materialisme tegenover spiritualiteit. Dat mogen we ons aantrekken, als superconsumenten.

Maar, het is niet genoeg om onder de indruk te zijn van Jezus. Het is niet genoeg om je te verwonderen over Jezus. Het is niet genoeg om respect te hebben voor Jezus.

Het enige dat telt is dat je Hem gelooft, dat je Hem navolgt, dat je Hem geeft wat van Hem is: en dat ben jij zelf.

Dat heeft de nodige consequenties.

Denk aan onze medemensen. Ook zij dragen het beeld van God. Er bestaat geen verschil tussen arm of rijk, wit of zwart, ziek of gezond, slim of beperkt. Allemaal gelijk, allemaal beeld van God, allemaal kinderen van God. Het is gauw gezegd, allemaal gelijk, maar voelen we het ook zo? Handelen we ook daarnaar? Hoe kijken we naar geestelijk gehandicapten? Hoe behandelen wij ze? En die asielzoekers in Moria op Lesbos, tja, dat is vreselijk, we voelen een enorme machteloosheid. Maar zijn we wel zo machteloos als we denken? Er zijn nog meer mogelijkheden. We kennen allemaal wel een eenzame oudere, de voedselbankklant, een hulpeloze jongere die niet uit de kast durft te komen. Al deze beelden van God kunnen wij hulp bieden, daar hoef je niet voor op reis, en ook geen kapitalen voor te doneren. Denk maar aan de weduwe met de twee muntjes, ze gaf wat ze had en Jezus was er heel blij mee.

en geef aan God wat God toebehoort...

Als alles aan God toebehoort mogen we ook de schepping niet vergeten. Die moeten we in stand houden zo goed we kunnen. Kan God dat dan niet zelf? Nee, God heeft geen andere handen dan de onze, zei de Duitse theologe Dorothee Solle ooit. Die handen kunnen we uit de mouwen steken, vandaag nog, ook hier en nu, als we elkaar een luisterend oor bieden. Ook morgen als we de ander ontmoeten.

Mogen we in al ons handelen en denken beseffen dat wij en alle mensen beeld van God zijn. Beeld van onze God die liefde is.

Amen.